

Forfatter: Heiberg, P. A.

Titel: Udrag fra Rigsdalers-Sedlens Hændelser

Citation: Heiberg, P. A.: "Peter Andreas Heibergs Udvalgte Skrifter", i Heiberg, P. A.: *Peter Andreas Heibergs Udvalgte Skrifter*, udg. af Otto Borchsenius ; Fr. Winkel Horn , 1884, s. 108. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-heibergpa01val-shoot-idm140167181834608/facsimile.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Peter Andreas Heibergs Udvalgte Skrifter

Min ind. De fatte sig til Bords, og den brune Mand spiste, saa at Loarene stode ham i Øjnene. Samtalen blev derpaa forslat saaledes, som følger:

Kromanden. Har du ellers udrettet noget godt i Kjøbenhavn?

Den brune Mand. Mit ene Stræbe blev, Gud ske Tak! vel udrettet; men det andet, — o! jeg er et dydigt Menneske og har rigtignok fortjent megen Tugt!; men dette er dog for haardt — hvem Gud vil straffe køleligt, den giver han uhydige Børn.

Den unge (bliver ganske rød). Min bedste Fader! hvormed har jeg dog fortjent saa ubarmhjærtig en Medfart?

Den brune Mand. Ti stille, ugudelige!

Kromanden. Men hvad har han da gjort? Det er vel lige saa slemt som med Tiggere? Drit en Gang.

Den brune Mand (drifter). Jeg har anvendt alt for at gjøre ham til et stifteligt og gudfrygtigt Menneske; jeg har villet lode ham lære Theologien, som skulde lede ham til Salighedens Vej, og haabede en Gang for mit Død at se ham i den gejstlige Stand som en ærverdige Guds Ords Lærere. Men — (drifter).

Kromanden. Kjøben vilde vel ikke som du? Det var en stor Ulykke!

Den brune Mand. Ja! maa du ikke nok sige det. Ja, det er en Befyring, som ingen kan sige uden den, der har uhydige Børn. Nei! Kjøben vil med Djævels Magt — Gud forlade mig — være Jurist.

Kromanden. Hvad kan det stabe? der ere jo brude Bøll iblandt dem, ligejøm iblandt andre Stænder.

Den brune Mand. For Guds Skyld! sig ikke det; nej! de ere alle Salans Børn, og ingen Jurist kan være virkelig igjensedt. Men det, som er det værste — Moderen holder med Knægten.

Kromanden. Det gjør hun, Hønden toge mig! ret i.

Den brune Mand. Tak dog uden at bande. — Jeg har formanet ham, bedet ham, pryglet ham og sluttet ham